

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s poštno vred na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, karolinske ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi določeni so v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nekaj o koaliciji strank.

Te dni se sestavlja novo ministerstvo ali vlada. Sestavlja jo po naročilu Nj. veličanstva knez Alfred Windisch-Grätz in sicer, kakor se kaže, na podlagi koalicije strank. Ali kaj je to, koalicija strank? Malo naših bralcev pozna pomen teh besed in zato čemo nekaj razjasniti besede same, predno izpregovorimo o novi vladi. — Stranka ste osebi, ki si stojite v kaki reči nasproti, vsaka na svoji strani in zato stranka. Tako je na pr. pri kaki tožbi tožnik ena stranka, on pa, ki je tožen, je druga stranka. Če je več tožnikov pri tisti tožbi, so vsi skupaj ena in ravno tako, če je več toženih, so le-ti druga stranka. Enako je pri volitvah; kolikor jih hoče voliti iste može, so ena stranka; kolikor pa jih ni za iste može, ti so potem druga stranka.

Ako ste stranki blizo enaki, ali če jih je več, pa nima njih nobena za-se večine in torej upanja na zmago, dogovorijo se včasih med seboj takó, da vsaka nekaj popusti od svojih želj na ljubo drugi stranki, in tedaj se pravi, da stojijo med seboj v kompromisu ali soobljubju t. j. druga obljubi drugi, da hoče voliti tako, kakor ste se dogovorili med seboj. V časih se zgodi potem tako, v časih pa tudi ne in tedaj prelomi stranka, ki ne voli tako, kompromis, obljubo svojo.

V zastopih, občinskih in okrajnih, ni število udov veliko, zato tudi po navadi v njih ni strank; semtertje pa so vendar-le že tudi v njih stranke, toda ena izmed njih je gotovo večja ter ima večino tako za-se, da lahko sklepa, če ji tudi druga nasprotuje. Drugače pa je lahko v večjih zastopih, v zborih, deželnem in državnem. V njih je večje število poslancev in je celo lahko, da nastane v njih po več strank, katerih nima nobena za-se večine. Kaj je tedaj začeti, če naj njih sklepanje ne obliči? Kompromis za-nje ne velja, ker tak velja le za eno ali drugo reč, ki se razpravlja v zboru, ne pa za

njih več. V tem slučaju stopi koalicija na vrh t. j. združenje večih strank v skupno delovanje za večjo vrsto reči, ki pridejo v posvetovanje. Združenje ali koalicija strank ni po takem zjedinenje večih strank v eno, skupno stranko, ampak stranke ostanejo, kakoršnje so bile, samo v rečeh, o katerih so se dogovorile, niso si one več v nasprotju.

Ravno sedaj se v našem državnem zboru snuje taka koalicija strank in sicer stopijo va-njo klubi nemške leve, konservativcev in poljskih poslancev. Te stranke so največje v zboru, ali njih načela si gredo tako križem, da se iz njih ne more napraviti ena stranka, pa tudi zveza za vse slučaje med njimi ni mogoča, pač pa morebiti koalicija. Najprej se jim je dogovoriti o tistih rečeh, za katere so vse stranke; če je to gotovo, pa o možeh, katere naj priporočijo Nj. veličanstvu za ude prihodnje vlade t. j. ministre. Knez Windisch-Grätz se ravno te dni, pooblaščen od svetlega cesarja, dogovarja z vodjami onih strank o novih ministrih in če se o njih zjedinijo, tedaj jih knez naznani Nj. veličanstvu, svitli cesar pa, ako mu sodi, imenuje jih potem za ministre.

Doslej še ni koalicija gotova, pa zato se ve, da tudi ne prihodnja vlada. Na tem mestu še torej našim bralcem dnes ne moremo podati gotovih poročil, na govorce, katerih je o novih ministrih veliko, pa nič ne damo.

Kmečke razprave.

Vaši otroci bodo vaši sodniki! — Te besede izveličarjeve ne veljajo samo judom in njihovemu zarodu, nego namenjene so tudi nam. Pomenijo namreč, da mora vsak človek skrbeti, kakor za prihodnost duše, tako tudi telesa, za blagostanje svoje in svojih naslednikov. S tem je posebno kmet prevzel težko breme, svojega posestva ne zanemarjati; temuž paziti, da ga